

TRUNG KIÊN CHỜ MẸ

Nguyễn Duy

ĐK. Từ vực sâu bao thương đau ngày đêm nung

nấu, con lo âu trông ngóng từ lâu bóng Mẹ

đâu? Mẹ! Mẹ ơi! xin thương con tình đơn thối

hối tâm tư nay thốn thức lệ rơi những nghẹn ngào.

1. Nhớ chiều xưa chiều hoang sợ, thân bơ
2. Tháng ngày qua dần trôi đi, con cô
3. Lúc này đây cây trông ai, con kêu
4. Tiếng thở than còn vọng ngân, nay thân

vơ Mẹ đứng lệ nhòa trông Con yêu chết
đơn chờ mong ê chề đâu ai thương nhớ
xin Người thương đủ tình thương cho con lấy
con khổ đau vô ngần xin trung kiên ngóng

vì tội con Mẹ ơi thương cứu thân con.
lại tình con người thân nay cũng quên rồi.
một lời kính hầu mong qua chốn luyện hình.
Mẹ từ nhân điều con tới bến Thiên Cung.